

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część IV. — Wydana i rozesłana dnia 4 lutego 1885.

9.

Ustawa z dnia 16 stycznia 1885,

o ustanowieniu powiernictwa rodziny Czarkowskich.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowilem i stanowiąco następuje:

§. 1.

Pozwala się niniejszem Maryi Felicyi z hrabiów Golejewskich Czarkowskiej utworzyć na zasadzie postanowień dokumentu urządzającego, do ustawy niniejszej w projekcie dołączonego, powiernictwa, które otrzyma nazwę powiernictwa rodziny Czarkowskich i obejmować będzie przedmioty następujące:

1. Dobra Wolkowce, Wierchniakowce, Wysuczkę, Piszczatyńce i część Strzałkowiec w Galicyi w obrębie starostwa borszczowskiego leżące, ze wszystkimi onychże przynależnościami a mianowicie ze wszystkimi folwarkami i budynkami, ze wszystkimi polami ornymi, łąkami, pastwiskami, wodami, lasami i wszelkimi innymi gruntami, jakoteż z wszelkimi prawami i przywilejami, z posiadaniem tych dóbr połączonemi.

2. Kapitał w pięcioprocentowych listach zastawnych galicyjskiego towarzystwa kredytowego ziemskiego, łącznie w sumie imiennej milion złotych waluty austriackiej, który złożony będzie w c. k. Sądzie krajowym we Lwowie.

§. 2.

Ustawa niniejsza nabywa mocy od dnia ogłoszenia.

Wykonanie onejże poruczam Mojemu Ministrowi sprawiedliwości.

Wiedeń, dnia 16 stycznia 1885.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Pražák r. w.

Dokument urządzający powiernictwo rodziny Czarkowskich.

Artykuł I.

Na utworzenie powiernictwa familijnego przeznaczam dobra Wolkowce, Wierchniakowce, Wysuczka, Piszczatyńce i część Strzałkowiec w Galicyi, w starostwie borszezowskiem leżące, moją nieograniczoną własność stanowiące, ze wszystkimi do tychże dóbr należącymi folwarkami i budynkami, ze wszystkimi polami ornemi, łąkami, pastwiskami, wodami, lasami i wszelkimi innymi gruntami, ze wszystkimi prawami i przywilejami, z posiadaniem tych dóbr połączone, wartości szacunkowej ogółem pięćset osmdziesiąt jeden tysięcy sześćset sześć złotych w wal. austr. (585.606 zł. wal. austr.), tudzież złożony w c. k. Sądzie krajowym lwowskim kapitał jeden milion złotych wal. austr. w pięcioprocentowych listach zastawnych galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego.

Od chwili, gdy niniejsza fundacya powiernicza stanie się prawomocną i dopóki istnieć będzie, cały ten majątek powyżej wyszczególniony, nieruchomy i ruchomy nie może być ani w całości lub częściowo pozbyty, ani też w jakikolwiek sposób dzielony; lecz zawsze osoba, na mocy dokumentu niniejszego powołana, ma ten majątek w zupełnej całości posiadać i ciągnąć z niego użytki.

Artykuł II.

Fundacya powiernicza imienia Czarkowskich ma być otwarta natychmiast, jak tylko niniejszy dokument urządzający nabędzie mocy prawa a chociaż osoby płci żeńskiej są w ogólności całkiem wyłączone od następstwa w dziedzieniu powiernictwa, ja^ż Marya Felicya dw. im. z hrabiów Golejewskich Czarkowska zastrzegam sobie prawo dożywotniego wyłącznego posiadania i użytkowania majątku w artykule I wzmiankowanego. Bezpośrednio po moim zgonie wchodzi w posiadanie i używanie powiernictwa pierwszy, niniejszym dokumentem fundacyjnym do tego powołany i odtąd dziedzic następować mają według postanowień, w niniejszym dokumencie fundacyjnym zamieszczonych i podług zasad starszeństwa linii ustanowionego w powszechnej księdze ustaw cywilnych, obecnie obowiązującej.

Artykuł III.

Do posiadania i użytkowania powiernictwa imienia Czarkowskich, powołuje następujące rody a względnie głowy tych rodów:

Bezpośrednio po moim zgonie otrzyma powiernictwo Tadeusz Czarkowski, ślubny syn Kajetana Czarkowskiego i Wiktoryi z Mycielskich, lub otrzymają je ślubne jego dzieci i zstępni płci męskiej według porządku pierworodztwa i starszeństwa linii.

Gdy już nie będzie potomków męskich z rodu Tadeusza Czarkowskiego, do następstwa zdalnych, powiernictwo przejdzie

2. na Kazimierza Czarkowskiego, również syna ślubnego Kajetana Czarkowskiego i Wiktoryi z Mycielskich lub ślubne jego dzieci i zstępnych według porządku pierwszeństwa i starszeństwa linii. Gdyby nie było już potomków męskich z rodu Kazimierza Czarkowskiego, do następstwa zdalnych, powiernictwo przejdzie

3. na Konstantego Czarkowskiego ślubnego syna Kajetana Czarkowskiego i Wiktoryi z Mycielskich lub jego ślubne dzieci i zstępnych płci męskiej według porządku pierworodztwa i starszeństwa linii. Gdyby nie było już potomków męskich z rodu rzeczzonego Konstantego Czarkowskiego, do następstwa zdatnych, powiernictwo przejdzie

4. na Antoniego Czarkowskiego, ostatniego brata Tadeusza najprzód powołanego, ślubnego syna Kajetana Czarkowskiego i Wiktoryi z Mycielskich, lub jego ślubne dzieci i zstępnych płci męskiej, według porządku pierworodztwa i starszeństwa linii. Gdyby wymarli wszyscy, zdadni do posiadania powiernictwa, potomkowie tego ostatniego rodu, powiernictwo przejdzie

5. na ślubnych synów i zstępnych płci męskiej Feliksa (Szczęsnego) hrabiego Koziembrodzkiego i Olgi z hrabiów Golejewskich według porządku pierworodztwa i starszeństwa linii, pod tym jednak warunkiem, że każdy posiadacz powiernictwa, noszący nazwisko Koziembrodzki, przyda do swego nazwiska rodowego i nosić będzie nazwisko Czarkowski.

Artykuł IV.

Porządek, w którym rody są w artykule III wymienione, przepisuje się także do następowania na powiernictwo; przeto ród później wymieniony nabywa prawa następstwa dopiero po wygaśnięciu wszystkich linii rodu wprzód wymienionego.

W każdym rodzie linia starsza ma pierwszeństwo przed młodszą; przeto potomkowie młodszej linii nabywają prawa do powiernictwa dopiero po wygaśnięciu starszej.

W każdej linii starszy potomek płci męskiej ma przed młodszym pierwszeństwo do posiadania powiernictwa. Gdy są bliźnięta (trojęta), los rozstrzyga o pierwszeństwie.

Osoby płci żeńskiej i potomkowie po kądzieli są raz na zawsze usunięci od następstwa na powiernictwo imienia Czarkowskich.

Artykuł V.

Od dziedziczenia powiernictwa są wyłączeni:

- a) dzieci nieprawego łoża, nawet później uprawnione;
- b) dzieci przybrane lub przysposobione, ponieważ tylko pokrewieństwo uprawnia do dziedziczenia powiernictwa;
- c) osoby uznane przez właściwą Władzę za obłąkane lub niedołężnego umysłu i z tego powodu zostające pod kuratelą;
- d) osoby uznane prawomocnie za marnotrawców i oddane w kuratelę sądową;
- e) osoby uznane przez Władzę właściwą za winne upadłości przez lekkomyślność lub płochość, nakoniec
- f) uznane prawomocnie za winne zbrodni, występku lub przekroczenia popełnionego w zaniarze oszukania lub z chciwości lub obrażającego moralność publiczną.

Artykuł VI.

Gdyby w jednym z przypadków, wzmiankowanych w artykule V lit. e), f), znalazła się osoba, będąca już w posiadaniu i używaniu powiernictwa, osoba ta traci bezzwłocznie prawo posiadania i używania powiernictwa.

Ale jeżeliby posiadacz powiernictwa został oddany pod kuratelę sądową z przyczyny wad umysłu lub jako uznany za marnotrawcę, nie ma już w skutek tego tracić swego prawa.

Artykuł VII.

Ci, którzy stósownie do artykułu V są wyłączeni od dziedziczenia powiernictwa, jakoteż ci, którzy stósownie do artykułu VI utracą prawo posiadania, uważani być mają co do swojej osoby tak, jak gdyby ich nie było; a w takim razie te osoby mają wejść w posiadanie i używanie powiernictwa, które byłyby do tego powołane, gdyby wyłączeni lub pozbawieni nie żyli w czasie owego wypadku, który wyłączenie lub utratę prawa spowodował.

Gdyby jednak osoba, stósownie do artykułu V lit. *c), d), e), f)* od powiernictwa wyłączona, lub osoba, która w myśl artykułu VI powiernictwo utraciła, nie miała w czasie wykluczenia lub utraty potomka uzdolnionego do dziedziczenia, lecz go w przyszłości otrzymała, natenczas potomek później urodzony wchodzi od dnia urodzenia w posiadanie i używanie powiernictwa i posiadacz ówczesny obowiązany jest oddać mu je niezwłocznie.

Artykuł VIII.

Jak tylko wydane będzie pozwolenie do ustanowienia powiernictwa imienia Czarkowskich, spisany zostanie dokładny inwentarz całego majątku na powiernictwo przeznaczonego. Podobny inwentarz spisać należy po mojej śmierci i na podstawie tegoż oddać powiernictwo w posiadanie pierwszemu do tego powołanemu.

Po zgonie lub ustąpieniu z innej przyczyny każdego następnego posiadacza powiernictwa, zbadać należy na podstawie inwentarza i spisać stan ruchomego i nieruchomego powiernictwa, w jakim go tenże zostawił a jeżeliby po porównaniu tego nowego inwentarza z inwentarzem odbioru okazał się ubytek w majątku powiernictwa lub uszkodzenie, ściągnąć należy wynagrodzenie z majątku wolnodziedzicznego ostatniego posiadacza powiernictwa, wyjąwszy, gdyby udowodniono, że uszczuplenie lub uszkodzenie majątku powiernictwa nie nastąpiło z jego winy.

Gdyby zaś ten posiadacz nie zostawił wystarczającego na to majątku wolnodziedzicznego, szkodę wynagrodzić winien następny posiadacz powiernictwa, ażeby instytucja powiernicza utrzymywana była zawsze w stanie pierwotnym.

Artykuł IX.

Każdy posiadacz powiernictwa obowiązany jest wypłacać swemu rodzeństwu uposażenie roczne, a mianowicie każdemu bratu w sumie tysiąc dwieście złotych a każdej siostrze w sumie sześćset złotych w. a., począwszy od objęcia posiadania w ratach ćwierćrocznych z góry dopóty, dopóki żyć będą.

Przyrodnie rodzeństwo tylko wtedy ma prawo do tego uposażenia, gdy pochodzi od tego samego ojca, od którego powiernictwo przeszło na ostatniego posiadacza.

Podobnie należy się uposażenie wdowie pozostałej po zmarłym posiadaczu powiernictwa a to w sumie dwa tysiące złotych wal. austr. rocznie, które posiadacz powiernictwa ma jej wypłacać od dnia śmierci jej małżonka w ratach ćwierćrocznych z góry aż do jej śmierci lub aż do powtórnego pójścia za mąż.

W tej mierze ustanawia się jednak taką zasadę, że wszystkie te uposażenia dla rodzeństwa i wdowy, bez względu na ich ilość, nawet w tym razie, gdyby jednocześnie, prócz rodzeństwa, były wdowy po kilku posiadaczach powiernictwa Czarkowskich, nie mogą razem wzięte przenosić piątej części czystych dochodów majątku powiernictwa Czarkowskich. Przeto członkowie rodziny, wchodzący później w używanie uposażenia, mają prawo tylko do reszty tej piątej części, nie wyczerpanej jeszcze przez należności dawniej uposażonych, jakoteż do kwoty nadarżającej się przez opróżnienie.

Przy obliczaniu piątej części czystych dochodów majątku powiernictwa, kwoty potrzebne do umorzenia długów, na powiernictwie ciężących a za zezwoleniem Władzy powierniczej zaciągniętych, nie mają być strącane.

Gdyby piąta część czystych dochodów nie wystarczała na płace dla osób, mających jednocześnie pobierać uposażenie, rozdzielona być ma ta piąta część między uprawnionych w stosunku uposażeń w artykule niniejszym dla nich ustanowionych, z zachowaniem jednak tej zasady, że gdy nowy członek rodziny nabędzie prawa do pobierania uposażenia, dawniejsi nie mają przez to doznać uszczerbku.

Dla zapobieżenia wszelkim wątpliwościom co do wielkości piątej części czystych dochodów, przeznaczonej na opłacenie uposażeń, Władza powiernicza ma przy każdym spisaniu inwentarza majątku powierniczego oznaczyć z urzędu liczebnie tę piątą część czystych dochodów.

Ta piąta część oznaczona będzie także na prośbę posiadacza powiernictwa lub osoby uprawnionej do pobierania uposażenia i dla uprawnionych do pobierania uposażenia ma pozostać niezmieniona w ciągu całego następnego okresu posiadania lub aż do nowego urzędowego oznaczenia.

Przeciw oznaczeniu piątej części czystych dochodów, dokonanemu urzędownie przez Władzę powierniczą, nie można odwoływać się do wyższej Władzy ani protestować pod karą utraty prawa do pobierania uposażenia.

Prawo pobierania uposażenia utracą uprawniony, gdyby prawomocnie uznany został za winnego zbrodni, przestępstwa lub wykroczenia, popełnionego w zamiarze oszukańskim lub z chciwości, albo obrażającego moralność publiczną.

Artykuł X.

We wszystkich sprawach nie spornych powiernictwa imienia Czarkowskich, jakoteż we wszystkich sprawach spornych, w którychby chodziło bądź o następstwo na powiernictwo, bądź o inne sprawy powiernictwa, działać ma wyłącznie Sąd krajowy lwowski, lub ten Sąd, który w przyszłości na jego miejsce będzie we Lwowie zaprowadzony, a któremu we względzie powiernictwa podlegać mają także wszystkie osoby do dziedziczenia powołane, jakoteż kuratorowie.

Artykuł XI.

We względzie zabezpieczenia majątku powierniczego, obciążania go i podnoszenia części kapitału powierniczego, oczyszczania lub uzupełniania go, tudzież wszelkich innych stosunków, o których tu wyraźnie nie nadmieniono, stosowane być mają zawsze przepisy ustawowe.

Artykuł XII.

Powiernictwo imienia Czarkowskich przestaje istnieć, gdy wszystkie rody do dziedziczenia powołane wymrą bez nadziei potomstwa.

W przypadku tym, ostatni posiadacz ma prawo rozrzucić testamentowo majątkiem powierniczym jak wszelkim innym swoim majątkiem wolnodziedzicznym bez żadnego ograniczenia.

10.**Ustawa z dnia 16 stycznia 1885.**

o ustanowieniu powiernictwa nieruchomości księcia Jerzego Chrystyana Lobkowicza.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowilem i stanowiąc co następuje:

§. 1.

Pozwala się niniejszem księciu Jerzemu Chrystyanowi Lobkowiczowi, księciu na Rudnicy, założyć na zasadzie postanowień dokumentu urządzającego, do ustawy niniejszej w projekcie dołączonego, powiernictwo nieruchomości, które obejmować ma następujące dobra:

1. państwo Melnik, zapisane w hipotece czeskiej w księdze głównej lit. *M.* Tom IV z dobrami wcielonymi Byszyce, Wtelno, Choruszyce i Horzyn, tudzież Possadowice;

2. domy Nr. 346 i 347 na Malej Stronie w Pradze, w hipotece czeskiej zapisane.

§. 2.

Powiernictwo nieruchomości w §. 1 wzmiankowane, wchodzi na czas swego istnienia na miejsce istniejącego powiernictwa pieniężnego drugiej linii księcia Jerzego Chrystyana Lobkowicza, które razem z ustanowieniem powiernictwa nieruchomości przechodzi na wolną własność terażniejszego posiadacza księcia Jerzego Chrystyana Lobkowicza, księcia na Rudnicy, wszakże z zastrzeżeniem wskrzeszenia powiernictwa pieniężnego w myśl postanowień dokumentu urządzającego w projekcie dołączonego, gdyby powiernictwo nieruchomości przestało istnieć.

§. 3.

Ustawa niniejsza nabywa mocy od dnia ogłoszenia.

Wykonanie onejże porucza się Ministrowi sprawiedliwości.

Wiedeń, dnia 16 stycznia 1885.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Pražák r. w.

Dokument urządzający

powiernictwo nieruchomości drugiej linii księcia Jerzego Chrystyana Lobkowicza.

Ja, książę Jerzy Chrystyan Lobkowicz, książę na Rudnicy, uzyskawszy ustawą z dnia 16 stycznia 1885 (Dz. u. p. Nr. 10) pozwolenie do utworzenia powiernictwa przez oddanie na ten cel państwa Melnik, własność moją stanowiącego, w hipotecę czeskiej w księdze głównej lit. *M.* tom IV zapisanego, z dobrami wcielonemi Byszyce, Wtelno, Choruszyce i Horzyn, tudzież Possadowice, jakoteż domów Nr. 346 i 347 na Malej Stronie w Pradze, do mnie należących, w hipotecę czeskiej zapisanych, pod warunkiem odebrania na własność nieograniczoną powiernictwa drugiej linii (pieniężnego) księcia Jerzego Chrystyana Lobkowicza w sumie 92.000 zł. mon. konw. czyli 96.000 zł. wal. austr. w mojem posiadaniu będącego, kazalem w celu utworzenia tego powiernictwa wygotować następujący **dokument urządzający.**

I.

Powiernictwo drugiej linii księcia Jerzego Chrystyana Lobkowicza staje się powiernictwem nieruchomości pod tym warunkiem, że mi, księciu Jerzemu Chrystyanowi Lobkowiczowi, księciu na Rudnicy, wydana będzie na nieograniczoną własność suma 92.000 zł. mon. konw. czyli 96.000 zł. wal. austr. stanowiąca powiernictwo drugiej linii (pieniężne) księcia Jerzego Chrystyana Lobkowicza.

Powiernictwo nieruchomości nowo utworzone obejmuje państwo Melnik, zapisane w hipotecę czeskiej w księdze głównej lit. *M.* tom. IV z ciałami hipotecznymi wcielonemi Byszyce, Wtelno, Choruszyce i Horzyn, tudzież Possadowice, jakoteż domy Nr. 346 i 347 na Malej Stronie w Pradze w księgach hipotecznych czeskich zapisane.

Dopóki instytucya powiernicza istnieć będzie, cały majątek, na powiernictwo przeznaczony, nie może być ani w całości lub częściowo pozbyty, ani też dzielony, lecz zawsze osoby, do powiernictwa powołane, mają go bez uszczuplenia i niepodzielnie posiadać i używać.

Jerzy Chrystyan książę Lobkowicz, jako pierwszy posiadacz, zastrzega sobie prawo sprzedania niektórych gruntów w realnościach na powiernictwo przeznaczonych, w porozumieniu z kuratorem powiernictwa i pod warunkiem uwiadomienia Władzy powierniczej; jednak prawo to będzie mu służyło tylko na czas posiadania, z takim ograniczeniem, że grunty te, przy spisaniu inwentarza powiernictwa dokładnie będą oznaczone.

Następcy założyciela będą mogli sprzedawać grunty tylko o tyle, o ile w ogólności ustawy na to pozwalają.

II.

Niniejsza fundacya powiernicza będzie otwarta natychmiast a dziedzice następować mają po sobie stosownie do odnośnych prawideł, ustanowionych w dokumentach urządzających powiernictwo drugiej linii księcia Jerzego Chrystyana Lobkowicza (pieniężne), mianowicie w kontrakcie kupna ddo. Eisenberg dnia 11 października 1752, zapisanym w hipotecę czeskiej w księdze kwartalnej Nr. 589 z roku 1752, lit. *D* 8, i w dokumencie erekcyjnym, zatwierdzonym dnia

19 stycznia 1757, zapisanym w hipotece czeskiej w księdze kwartalnej Nr. 375 z roku 1758, lit. *K* 22, podług zasad pierworodztwa, zgodnie z postanowieniami, w następującym ustępie zawartemi.

III.

Do posiadania i używania powiernictwa powołany jestem najprzód ja sam ksiązę Jerzy Chrystyan Lobkowicz, ksiązę na Rudnicy.

Po mojej śmierci dziedziczyć będą potomkowie moi ślubni płci męskiej w następującym porządku:

1. Bezpośrednio po moim zgonie przechodzi powiernictwo

a) na mego najstarszego syna lub jego potomków ślubnych płci męskiej według porządku pierworodztwa.

Gdyby zaś tenże umarł przedemną, nie zostawiwszy potomków ślubnych płci męskiej, powiernictwo przejdzie

b) na tego z moich synów lub jego ślubnych potomków płci męskiej, według porządku pierworodztwa, który wiekiem jest pierworodnemu (*a*) najbliższy i który, lub którego potomkowie ślubni płci męskiej mię przeżyją.

c) Gdyby wszyscy moi synowie pomarli przedemną, nie zostawiwszy potomków ślubnych płci męskiej, albo, gdyby wszedłszy już w posiadanie powiernictwa, pomarli po mnie, nie zostawiwszy potomków ślubnych płci męskiej, powiernictwo nieruchomości, mocą dokumentu niniejszego utworzone, ma podług postanowień poniżej zamieszczonych przestać istnieć a będzie wskrzeszone powiernictwo drugiej linii księcia Jerzego Chrystyana Lobkowicza (pieniężne) w sumie 96.600 zł. wal. austr. zaś to ostatnie dziedziczyć ma pierwsza linia książąt Lobkowiczów (na Rudnicy) podług dokumentu erekcyjnego pod dniem 19 stycznia 1757 zatwierdzonego w hipotece czeskiej w księdze hipotecznej kwartalnej Nr. 375 z roku 1758, lit. *K* 22 zapisanego.

Celem zabezpieczenia, aby to postanowienie było wykonane, powiernictwo (Melnik z przył. artykuł I), przezemnie utworzone, ma stać się majątkiem wolnodziedzicznym a względnie powiernictwo ma być rozwiązane dopiero wtedy, gdy

α) dla kapitału 96.600 zł. wal. austr. na rzecz powiernictwa drugiej linii księcia Jerzego Chrystyana Lobkowicza (pieniężnego) zahipotekowane będzie na Melniku i dobrach z nim hipotecznie połączonych, prawo zastawu z bezpieczeństwem sierocem, albo

β) będzie złożona w Sądzie suma 96.600 zł. wal. austr. w takich papierach publicznych, które w czasie złożenia będą dawały bezpieczeństwo sieroco na rzecz powiernictwa drugiej linii księcia Jerzego Chrystyana Lobkowicza (pieniężnego).

W celu dania bezpieczeństwa pod α) wzmiankowanego lub złożenia sumy stósownie do ustępu β), Melnik z przył. może być obciążony nawet po nad ustawową trzecią część i *ad corpus*, jeźliby te osoby, którym rozwiązane powiernictwo ma się dostać jako majątek wolnodziedziczny, nie wolały złożyć sądownie, w sposób pod β) namieniony, sumy 96.600 zł. wal. austr. bez obciążenia Melnika z przył.

Zabezpieczenia w tym ustępie pod α) i β) wzmiankowane, mają być uskutecznione na podstawie dokumentów, przez osoby, którym rozwiązane powiernictwo ma się dostać jako majątek wolnodziedziczny, w porozumieniu z ówczesnym

kuratorem powiernictwa wygotowanych, i według ustaw hipotecznych podpisanych a przez Władzę powierniczą potwierdzonych.

Powiernictwo Melnik z przył., w artykule I określone, w przypadku powyższym rozwiązane, dostanie się jako majątek wolnodziedziczny:

1. Gdyby synowie moi pomarli przedemną, nie zostawiwszy potomków ślubnych płci męskiej, tym osobom, które ostatnią wolą powołałam na dziedziców powiernictwa w razie jego rozwiązania, a gdybym nie zostawił rozporządzenia ostatniej woli, dziedzicom moim ustawowym;

2. gdyby synowie moi pomarli po mnie, nie zostawiwszy potomków ślubnych płci męskiej, tym osobom, które ostatni posiadacz powiernictwa rozporządzeniem ostatniej woli powołał na dziedziców powiernictwa w razie jego rozwiązania a gdyby nie zostawił rozporządzenia ostatniej woli, ustawowym dziedzicom ostatniego posiadacza powiernictwa.

Gdyby nie było dziedziców, lub gdyby wszyscy zuzekli się przyjęcia dziedzictwa, następczającego się w skutek rozwiązania powiernictwa, utracą moc swoje wszystkie rozporządzenia pod *e*) uczynione i w przypadku takim powiernictwo, dokumentem niniejszym utworzone (Melnik z przył. artykuł I) odziedziczyć ma i nadal dziedziczyć pierwsza linia książąt Lobkowiczów (na Rudnicy) w taki sam sposób, jak to w dokumencie erekcyjnym powiernictwa księcia Jerzego Chrystyana Lobkowicza drugiej linii (pieniężnego) jest przepisane.

2. Po zgonie pierwszego posiadacza powiernictwa, który je posiadać będzie stósownie do postanowień artykułu III 1, następować będą na powiernictwo jego potomkowie ślubni płci męskiej według zasad pierworodztwa, po ich zaś zupełnem wygaśnięciu, potomkowie ślubni płci męskiej rodu młodszego najbliższego, pod 1 wzmiankowanego, po jego zaś zupełnem wygaśnięciu, potomkowie ślubni płci męskiej jednego z następujących rodów w porządku i sposobie pod 1 wzmiankowanym a po wygaśnięciu drugiej linii książąt Lobkowiczów, z ograniczeniem pod 1 *e*) wzmiankowanym, pierwsza linia książąt Lobkowiczów (na Rudnicy) atoli zawsze podług zasad pierworodztwa, tak, że w każdym rodzie starsza linia będzie miała pierwszeństwo przed młodszą a w każdej linii starszy potomek ślubny płci męskiej przed młodszym, atoli z zachowaniem tego pravidła, że powiernictwo pierwszej linii (na Rudnicy) i powiernictwo drugiej linii (Melnik) nie mogą być połączone w jednym ręku, tak, że gdyby w razie wymarcia pierwszej linii, powiernictwo rudnickie miało przejść do drugiej linii, posiadacz powiernictwa melnickiego ma przyjąć dziedzictwo powiernictwa rudnickiego a dziedzictwo powiernictwa melnickiego oddać musi temu a względnie jego potomkowi ślubnemu płci męskiej, według porządku pierworodztwa, który według niniejszego dokumentu byłby najprzód po nim do następstwa na powiernictwo melnickie powołany, a gdyby w razie wygaśnięcia drugiej linii, powiernictwo melnickie miało dostać się pierwszej linii, posiadacz powiernictwa rudnickiego oddać musi sukcesją na powiernictwo melnickie najbliższemu oczekiwaczowi powiernictwa pierwszej linii, przy którym i przy którego potomkach ślubnych płci męskiej wtedy to powiernictwo (Melnik) ma zostawać według porządku pierworodztwa w myśl niniejszego dokumentu.

3. Gdyby w myśl niniejszego dokumentu urządzającego, następstwo na powiernictwo melnickie przeszło do gałęzi pierwszych linii i wymarli wszyscy ślubni męscy potomkowie tej gałęzi, natenczas na powiernictwo drugiej linii (Melnik) nastąpić ma według pravidel dokumentu niniejszego i według porządku pierworodztwa, najbliższy w chwili wymarcia wzmiankowanej gałęzi, oczekiwacz po-

wiernictwa pierwszej linii (rudnickiego) a względnie jego potomek ślubny płci męskiej.

4. Gdyby z pierwszej i z drugiej linii pozostawał przy życiu tylko jeden potomek ślubny płci męskiej, może tenże połączyć w swoim ręku powiernictwo rudnickie z powiernictwem melnickim, ale jak tylko jego najstarszy ślubny syn dojdzie dwudziestego roku życia, będzie mu służyło prawo nastąpienia w myśl dokumentu niniejszego na powiernictwo melnickie.

5. Gdyby z dwóch linii książąt Lobkowiczów pozostał tylko jeden ślubny potomek męski i gdyby ten nie miał wcale potomstwa ślubnego płci męskiej, wolno mu będzie rozrzucić powiernictwem drugiej linii (melnickim) jak majątkiem wolnodziedzicznym, a gdyby zaniedbał tego uczynić, powiernictwo to przejdzie po jego śmierci jak majątek wolnodziedziczny na jego dziedziców według przepisów powszechnej księgi ustaw cywilnych o spadkach.

IV.

Od następstwa na powiernictwo wyłączeni są:
Duchowni i kobiety.

V.

We względzie zabezpieczenia majątku powierniczego, obciążania go i oczyszczenia, tudzież wszelkich innych stosunków, o których tu wyraźnie nie namieniono, stosowane być mają zawsze przepisy ustawowe.

VI.

Biblioteka, dokumentem urządzającym z dnia 21 marca 1858, ofiarowana powiernictwu pieniężnemu książąt Lobkowiczów, tudzież zbiory artystyczne i naukowe po ś. p. księciu Auguście Longinie Lobkowiczu, wchodzi względnie do powiernictwa gruntowego, dokumentem niniejszym utworzonego, dopóki istnieje będzie, zgodnie z postanowieniami owego dokumentu urządzającego, w taki stosunek, w jakim dotychczas były połączone z powiernictwem pieniężnym.

Książę Karol Schwarzenberg r. w.

kurator małoletniego oczekiwacza powiernictwa księcia
Jerzego Lobkowicza.

Hrabia Ryszard Clam-Martinic r. w.

kurator powiernictwa.

Dr. Karol Seeling r. w.

kurator dziedziców powiernictwa pieniężnego drugiej linii.

Książę Jerzy Chrystyan Lobkowicz r. w.

Książę Maurycy Lobkowicz r. w.

Książę Ferdynand Zdenko Lobkowicz r. w.

Hrabia Jaromir Czernin r. w.

kurator powiernictwa pierwszej linii książąt Lobkowiczów.

Dr. Jan Limbeck r. w.

kurator dziedziców powiernictwa pierwszej linii książąt
Lobkowiczów.